

โรคจิตเภทเป็นโรคเรื้อรัง ส่งผลให้ผู้ที่เป็นโรคนี้ มีความบกพร่องในการคุ้มครอง การทำงาน การดำเนินชีวิตประจำวัน และทักษะทางสังคม ทำให้ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทต้องได้รับการคุ้มครองจากผู้ดูแลเป็นระยะเวลานาน หรือเกือบตลอดชีวิต ส่งผลให้ผู้ดูแลเหล่านี้ต้องการได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อช่วยให้การคุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภทได้ยั่งยืนและเหมาะสม

การศึกษาเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท กลุ่มตัวอย่างยังเป็นผู้ดูแลที่พำนักที่เป็นโรคจิตเภทมารับการรักษา หรือมารับยาแทนที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระคริมหาโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึง เดือน มีนาคม 2546 จำนวน 271 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อ นัยส่วนบุคคลของผู้ดูแล และความต้องการของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ที่สร้างขึ้นโดย ภัตราภรณ์ ทุ่งปันคำ, พชรี คำธิตา, ภัตราจิตต์ ศักดา, และสุรภา ทองรินทร์ (2545) ตามการทบทวนวรรณกรรมของ บาร์โลล และคณะ (Bartol et al, 1994) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟารอนบากเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้คุ้ยแสวงผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้คุ้ยแสวงมีความต้องการในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ ด้านการฝึกทักษะในการคุ้ยแสวงป่วย ด้านความรู้และข้อมูลข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการคุ้ยแสวงป่วย และด้านการสนับสนุนประคับประครอง

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงการวางแผนการจำหน่าย ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทกลับสู่ชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้คุ้ยแสวง เพื่อให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมความสามารถของผู้คุ้ยแสวงในการคุ้ยแสวงผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ได้อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม โดยเฉพาะการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคจิตเภท การฝึกทักษะการคุ้ยแสวงป่วย การมีส่วนร่วม ในการวางแผนการคุ้ยแสวงป่วย และการสนับสนุนประคับประครอง